

תפ"ח 12/

33813-09-12

**בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
(במני הרכב)**

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז דרום - פלילי
רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 84105
טלפון: 08-6264670 פקס: 08-6264668

- נגד -

הנאשם:

כהן
יליד 1975, ת.ז.
אשדוד
(כעת במעצר מיום 5.9.2012)

כתב אישום

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת כדלקמן:

אישום ראשון:

א. העובדות:

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם עבד כמקעקע בביתו ברח' הציונות 40 דירה 23 באשדוד (להלן: "הבית").
2. בתאריך 5.9.2012 בסמוך לשעה 08:00, הגיעה א.ו. (להלן: "המתלוננת"), בלוויית חברתה ט.ק. (להלן "ט"), אל הבית על מנת שהנאשם יקעקע על ירכה הימנית קעקוע אותו הזמינה יום קודם לכן.
3. בבית, נשכבה המתלוננת על כיסא הטיפולים בתוך חדר בביתו של הנאשם (להלן: "החדר"), והנאשם החל במלאכת הקעקוע.
4. במהלך העבודה על הקעקוע ועל מנת לאלחש את ירכה של המתלוננת, מרח הנאשם חומר מאלחש על ירכה של המתלוננת. המתלוננת אמרה לנאשם שהיא עדיין סובלת מכאבים וביקשה שימרח עוד חומר מאלחש על ירכה. הנאשם בתגובה הציע למתלוננת למרוח חומר מאלחש על איבר מינה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
מיקוד 84105
ת.ז. 10-23
אורי

5. המתלוננת תמהה על הצעתו של הנאשם ואמרה לו שאין צורך למרוח חומר מאלחש על איבר מינה, אך הנאשם, חרף התנגדותה של המתלוננת, הסיט את מכנסייה של המתלוננת ואת תחתוניה ומרח חומר מאלחש על איבר מינה, וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.
6. בהמשך לאמור לעיל, בעוד הנאשם מקעקע את ירכה של המתלוננת בידו הימנית, הסיט הנאשם שוב את מכנסייה ואת תחתוניה של המתלוננת בעזרת ידו השמאלית וליטף את איבר מינה של המתלוננת, מספר פעמים, שלא בהסכמתה החופשית, וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.
7. בהמשך למתואר לעיל, במספר הזדמנויות, תוך כדי עשיית הקעקוע ובזמן שהמתלוננת סובלת מכאבים בעקבות עשיית הקעקוע, החדיר הנאשם את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת, שלא בהסכמתה החופשית, חרף ניסיונה של המתלוננת להזיז את ידו של הנאשם ובקשותיה כי יחדל ממעשיו.
8. במהלך האירועים המתוארים לעיל, הסיט הנאשם את מכנסייה ואת תחתוניה של המתלוננת והחל להוריד את ראשו לכיוון איבר מינה של המתלוננת, וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. המתלוננת, שהבחינה במעשיו של הנאשם שאלה אותו מה הוא עושה, והנאשם אמר למתלוננת שהוא מעוניין ללקק את איבר מינה. המתלוננת בתגובה דחפה את הנאשם והנאשם המשיך לעבוד על הקעקוע.
9. בהמשך למתואר לעיל, כאשר הבחינה המתלוננת בכך שהנאשם מוריד שוב את ראשו לכיוון איבר מינה, שבה דחפה את הנאשם.
10. בשלב כלשהו, ועוד בטרם סיים הנאשם את הקעקוע, קמה המתלוננת מהכיסא ויצאה מהחדר. המתלוננת פנתה אל ט' ואל בת זודתה, ס.א. (להלן: "ס'"), שהגיעה בשלב כלשהו במהלך האירועים המתוארים לעיל, אל הבית והייתה, באותה עת, ביחד עם ט', מחוץ לחדר. המתלוננת סיפרה להן בקצרה אודות מעשיו של הנאשם.
11. המתלוננת נשארה מחוץ לחדר בזמן שס' נכנסה לחדר והנאשם קיעקע את ידה של ס'. כעבור מספר דקות נכנסה גם המתלוננת אל החדר והנאשם המשיך לעבוד על הקעקוע שלה. בשלב מסוים החלה המתלוננת לבכות וביקשה מהנאשם להפסיק את עבודתו. מיד ובסמוך לאחר מכן, עזבה המתלוננת את הבית ביחד עם ט' וס'.
12. הנאשם, בשלבים שונים של העבודה על הקעקוע, תוך כדי ביצוע המעשים המתוארים בסעיפים 4 – 7 לעיל, צילם והסריט את המתלוננת ואת איבר מינה, באמצעות מכשיר הפלאפון שלו, וזאת שלא בהסכמתה של המתלוננת.
13. הנאשם במעשיו המתוארים בעובדות לעיל, בעל את המתלוננת מספר פעמים, שלא בהסכמתה החופשית, ביצע בה מעשים מגונים, מספר פעמים, שלא בהסכמתה

החופשית, ניסה לבצע בה מעשים מגונים, ופגע בפרטיותה בכך שצילם אותה, כשהיא ברשות היחיד, ללא הסכמתה.

ב. הוראות החיקוק לפי חן מואשם הנאשם:

1. **אינוס** – מספר עבירות לפי סעיף 345(א1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. **מעשים מגונים** – מספר עבירות לפי סעיף 348(ג) לחוק.
3. **ניסיון למעשה מגונה** – מספר עבירות לפי סעיף 348(ג) לחוק + סעיף 25 לחוק.
4. **פגיעה בפרטיות** – עבירה לפי סעיף 5 + 3)2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981.

אישום שני:

א. העובדות:

1. בעקבות האירועים המתוארים באישום הראשון, בסמוך לשעה 12:13, בבית, עוכב הנאשם על ידי השוטר זאב קרפ (להלן: "השוטר") והתבקש להתלוות אליו לתחנת המשטרה. הנאשם יצא מהבית וירד עם השוטר אל ניידת המשטרה (להלן: "הניידת") שחנתה בחניית הבניין בו מתגורר הנאשם.
2. בהגיעם סמוך לניידת, התבקש הנאשם לאפשר לשוטרים לבצע חיפוש בבית וזאת על מנת לתפוס את מכשיר הפלאפון שלו. הנאשם בתגובה סירב לביצוע החיפוש ואף סירב להיכנס לניידת.
3. מיד ובסמוך לאמור לעיל, פתח הנאשם במנוסה לעבר הבית ונכנס לתוך המעלית בבניין בו הוא מתגורר (להלן: "המעלית"), וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי באמצעות העלמת ראיות.
4. השוטר שרדף אחרי הנאשם ניסה להיכנס יחד עם הנאשם לתוך המעלית, אך הנאשם החל דוחף אותו בחוזקה בשתי ידיו, וזאת על מנת למנוע את כניסתו של השוטר לתוך המעלית.

5. רק לאחר שהגיעו שוטרים נוספים למקום, הסכים הנאשם להוביל את השוטרים אל הבית ואף הצביע על מכשיר הפלאפון שלו.

6. במעשיו אלו, הנאשם, תקף את השוטר תקיפה הקשורה במילוי תפקידו כחוק, בכוונה להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו, וכן עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין באמצעות העלמת ראיות.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** – עבירה לפי סעיף 1274(1) לחוק.
2. **שיבוש מחלכי משפט** – עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

ג. עדי התביעה:

1. א.ו. – תוזמן באמצעות המשטרה.
2. ט.א. – תוזמן באמצעות המאשימה.
3. רס"מ זאב קרפ, מ.א. 962167, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
4. רס"מ יניב ששון, מ.א. 1054717, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
5. רס"מ ולדי פבזנר, מ.א. 1021989, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
6. רס"ב מרים כהן, מ.א. 902437, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
7. רפ"ק ישראל גאלי, מ.א. 1060431, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
8. זכר טורנקוב, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.
9. רס"מ יוס טוב בן אדרת, מ.א. 1120260, משטרת ישראל, תחנת אשדוד.

באר שבע, כ"ו אלול, תשע"ב
13 ספטמבר, 2012

רחל אלמקייס, עו"ד

ממונה בפרקליטות מחוז הדרום - פלילי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 12-09-33813 מדינת ישראל נ' כהן

בפני: כב' השופט אזולאי – אב"ד

כב' השופט זלוצ'ובר

כב' השופטת יעל רז-לוי

המאשימה: מדינת ישראל

על ידי ב"כ – עו"ד לימור אחרק

נגד

הנאשם: דוד כהן

על ידי ב"כ – עו"ד איילת אפיק חכמון ועו"דיגאל בן-בנימין

גזר דין

אנו אוסרים פרסום כל פרט מזהה אודות המתלוננת.

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בן שני אישומים, בעבירות של אינוס, מעשים מגונים ותקיפת שוטר, עבירות בניגוד לסעיפים 345(א)(1), 348(ג) ו- 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן עבירה של פגיעה בפרטיות, עבירה בניגוד לסעיף 32(3) + 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

יש הסדר חלקי לעניין העונש, במובן זה שהתביעה עתרה לרף עליון של 42 חודשי מאסר ואילו ההגנה חופשית לטעון כראות עיניה. כמו כן, מוסכם על הצדדים, כי ייגזר על הנאשם גם מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט וכן הוסכם שהנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 25,000 ₪ כאשר 10,000 ₪ יקוזזו מהכספים שהופקדו להבטחת תנאי שחרורו בתיק המעצר והיתרה בסך 15,000 ₪ תשולם לקופת בית המשפט עד למועד גזר הדין.

עמוד 1 מתוך 7

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 12-09-33813 מדינת ישראל נ' כהן

הנאשם חסד זמן שיפוטי, זמן תביעה ומזמנם של העדים ובראש ובראשונה את העדתה של המתלוננת ובכך נמנע ממנה כאב וסבל נוסף. יתרה מכך, לו נדרשה התביעה להביא את המתלוננת לעדות בבית המשפט היה צורך להטיסה לשם כך מחו"ל. עוד לזכות הנאשם אנו לוקחים בחשבון את העובדה שהנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו לאורך השנים, שירת שירות צבאי מלא. אין לנאשם רישום פלילי. כמו כן, לא הוגש תסקיר נפגע כך שאין אינדיקציה מה מידת פגיעתה של המתלוננת מהמקרה.

13. לאור כל המקובץ ולאחר ששקלנו את השיקולים לחומרא ולקולא, אנו משיתים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה מן העברות בהן הורשע בתיק זה.

ג. אנו מחייבים את הנאשם לפצות את המתלוננת בסך של 25,000 ₪. כאשר לאור העובדה שהסך האמור הופקד בקופת בית המשפט (סך של 15,000 ₪ הופקד היום וסך נוסף של 10,000 ₪ הופקד בהליכי המעצר), הרי הסכום הכולל יועבר בהסכמת הנאשם לטובת הפיצויים. התובעת תמסור בתוך שבעה ימים מהיום למזכירות את הפרטים הנדרשים להעברת הפיצוי למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ד, 31 אוקטובר 2013, במעמד הצדדים.

שופטת יעל רז-לוי

